

den nærværende Sag. — For mig har det ved mine Afstemninger i Sagen været af særdeles Bigtighed, at de Forarbejder have fundet Sted, fra hvilke Forlaget er gaaet ud, navnlig for Kjøbenhavnns Vedkommende, og hvad den Paragraph angaaer, som skulde være den betænkligste, nemlig § 1, da har jeg stemt for den paa Grund af den Indskrænkning, den har faaet ved § 2, hvorved de bestaaende Retsforhold holdes i Kraft og de Forholdsregler, som af Hensyn til Sundhedstilstanden i en stor Stad fandtes fornødne, indskrænktes til de fremtidige Anlag. Naar man holder de bestaaende Retsforhold i Være og kun tager sine Forholdsregler med Hensyn til Fremtiden, synes jeg ikke, at man gaaer videre, end man vel efter de Forholds Bestaafenhed, som her er Spørgsmaal om, kan forsvare. Jeg skal ikke tillade mig yderligere Dtringer ved Lovens enkelte Paragrapher, og navnlig ved § 6. Jeg har stemt for § 6 i den Overbeviisning, at en lignende Trang kan være tilstede, navnlig i de større Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn, at det ikke er muligt, paa Grund af den forskjellige Bestaafenhed af Forholdene, at indordne alle disse Tilfælde under een almindelig Regel, og at man saaledes ikke kunde gaar nogen anden Vej end den, Forlaget er gaaet, og hvorefter der skal være en Samvirken af Communalbestyrelsen, Sundhedspolitiet og Ministeriet; der er saaledes, efter min Formening, en tilstrækkelig Garantie tilstede for, at der ikke vil ske ubesøjet Indgreb i de Privates Retsforhold. Derfor skal jeg ogsaa fremdeles understøtte Lovforlaget.

Kierkegaard: Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt den offentlige Sundhedstilstand i den Forstand, hvori den ærede Taler, som sidder strax bagved mig, nyligen har taget det, kunde trænge til, at der for Tiden blev taget særdeles Hensyn til den. Thi jeg troer, at det er Noget, hvorom Alle ere enige, at Betydningen af dette Ord i Lovens Overskrift maa opfattes udaf Lovens hele Indhold, og at det altsaa maa forstaaes paa en ganske anden Maade. Naar Taleren derfor vittterligen er om, hvad jeg vilde tillade mig at kalde den almindelige Sundhedstilstand i Landet, troer jeg dog virkelig, at derom vil

der være stor Enighed, saavel i denne Forsamling som udenfor den, at der er Trang til at der træffes Foranstaltninger, som tage Hensyn til den, og det navnlig og for det Første Hovedstaden angaaende, andre og flere Foranstaltninger, end de, som hidtil ere blevne truffet ved enkeltstaaende Bestemmelser i Lovgivningen. Og jeg troer ogsaa, at derom vil man snart enes, at det ikke kunde være ønskeligt; om Politiet, en Autoritet, som i det Mindste tidligere har havt en høj Grad af discretionair Myndighed, og som vel ogsaa efter sin Natur maa have nogen saadan Myndighed, her skulde foranlediges til uden videre at træde til, og, ligesom af sit eget Begreb om Sagen, supplere, hvad der i den almindelige Lovgivnings Bestemmelser maatte mangle. Skjøndt jeg derfor meget godt indseer og beklager, at en saadan Lov som den foreliggende, og navnlig de første 5 Paragrapher i den, ikke kan komme frem og gjenføres, uden at den maa have nogen Tilbagevirkning paa det hidtil Bestaaende, og i nogen Maade maa virke hæmmende og indskrænkende paa adskillige Dtringer af den almindelige Industrie, kan jeg dog, for mit Vedkommende ikke tage i Betænkning at stemme for den af den Grund, jeg saaledes har anført, og som jeg blot endnu vil understøtte med den Bemærkning, at det efter de menneskelige Forhold vel ikke er at vente, at en saadan Lov nogensinde skulde komme saa betids, at ikke allerede mod den stridende Forhold vare indtraadte, paa hvilke den tildeels maa virke tilbage, da den jo sædvanligvis netop først vil fremkaldes ved Erfaringen af saadanne Forholds skadelige Virkninger. Med Hensyn til § 6, for hvilken jeg har stemt og fremdeles agter at stemme, skal jeg derhos endnu blot tilføje den Bemærkning, at det forekommer mig, at, ved at vedtage den, vil man netop forebygge, at man engang i Fremtiden kommer til at give en Lov for de andre Kjøbstæder, ja, for Landet, der atter vil gribe hæmmende og forstyrrende ind i Forhold, der allerede ere bestaaende. Det forekommer mig, at under den Opblomstren, som der dog allerede spores Noget af, og som jeg ogsaa haaber fremdeles vil spores i vort Fædreland, baade i Kjøbstæderne og i mange Communer paa Landet, at det un-